

Johann Wilhelm Ludwig Gleim,
An den Mond

Dein stilles Silberlicht
Erquickt mir mein Gesicht.
O Mond, Gedankenfreund.
Ich sehe dich von weiten
Und winke dich zu mir,
Und bin nicht weit von dir.
Und denk an schönre Zeiten!

Wer einst, du lieber Mond,
In diesem Hüttchen wohnt,
Und sieht dein Silberlicht,
Dem magst du keine Falten
Auf ssiner Stirne sehn,
Magst still vorübergehn
Und ihn für glücklich halten.

Dass ich's nicht bin, sag' ich
Nur dir und tröste mich, -
O Mond, Gedankenfreund, -
Dass stille Nächte kommen!
Dir nur vertrau' ich's, dir.
Schon manche Nacht hat mir
Des Tages Gram genommen.

...

Johann Wilhelm Ludwig Gleim,
Al la luno

tradukita de Manfred Retzlaff

Lum' via de arĝent'
Lumanta en silent',
Ho luno, pens-amik',
Freŝigas min anime,
Dum mi rigardas vin,
Kaj vi alvidas min,
Starantan malproksime.

Ho kiu, kara lun',
Ekoloĝos post la nun',
Kaj rigardante vin
En tiu ĉi dometo,
Li loĝu en trankvil'
En la arĝenta bril'
Kaj vivu en kvieto.

Ke mi ja tiu ĉi
Ne estas, diras mi
Al vi, ho pens-amik'! -
Deziras mi trankvilon!
Konfidas mi al vi,
Ke konsoliĝas mi
Vidante vian brilon.

...

*Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas JOHANN WILHELM LUDWIG GLEIM (*1719-04-02 – †1803-02-18).*

Arg-783-1567 (2013-01-20 13:22:24)

Pri la poeto vidu la vikipediejon http://de.wikipedia.org/wiki/Johann_Wilhelm_Ludwig_Gleim.

*Traduko de la Germana poemo “An den Mond” de JOHANN WILHELM LUDWIG GLEIM (*1719-04-02 – †1803-02-18) en Esperanton de MANFRED RETZLAFF (*1938-11-04) en 1997.*

MR-302-1 / Arg-783-1568 (2013-01-20 14:49:08)